

KURJER ZACHODNI

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

»ISKRA«

ROK XVIII.

SOBOTA 26 MARCA 1927 ROKU.

Nr. 84.

Prenumerata miesięczna **Zł. 3.50.** Konto czekowe P. K. O. — Warszawa — 61.553. Cena egzemplarza **20 groszy.**

Zamknięcie sesji sejmowej.

Warszawa, 25.3 (Tel. wł.) — O godz. 7.45 wieczorem nastąpiło zamknięcie sesji sejmowej. Do ostatniej chwili nie wiadomo, kiedy zamknięcie nastąpi.

O godz. 4 pop. zebrała się Rada gabinetowa na której zapadła decyzja zamknięcia nastąpi punktualnie o godz. 7. Tymczasem o godz. 7 trwały jeszcze obrady i głosowano nad ustawą o zgrupowaniach. Ustawę tę w 2-im czytaniu przyjęto.

Następnie ratyfikowano kilka umów międzynarodowych. Rzeczą charakterystyczną jest, że niektóre umowy przyjęto w 2-im i 3-im czytaniu bez dyskusji, a w sprawie kilku umów w zgłoszono sprzeciw.

Po głosowaniu wszedł na trybunę wicepremier Bartel i odczytał krótkie zarządzenie, że z dniam 25.3 br. sesja sejmowa jest zamknięta.

W kołach politycznych akt ten ocenają rozmaicie. Jest faktem, że Sejm spełnił swe prace nad budżetem przed terminem, który upływał 1 kwietnia r. Chociaż obrady rozpoczęły się z opóźnieniem 13-dniowym z powodu „wątpliwości konstytucyjnej”: „stać czy siedzieć” w czasie odczytywania orędzia Prezydenta Rzplitej. W dalszym ciągu Sejm był w trakcie załatwiania kilku ważnych spraw, a między innymi dwóch niezmiernie ważnych, jak ustawa samorządowa i zmiana ordynacji wyborczej. W piątek na posiedzeniu komisji administracyjnej przyjęto całą ustawę samorządową za wyjątkiem kilku punktów, które miały być rozstrzygnięte i przyjęte na sobotnim posiedzeniu, które też zostało naznaczone. Jednak do posiedzenia tego już nie dojdzie, z powodu zamknięcia sesji i trudno przewidzieć, kiedy następną sesja sejmowa zostanie zwołana.

O PRZYSZŁY SEJM.

Można już obecnie, na podstawie pewnych głosów prasy, zbliżonej do Rządu, ustalić „program” Rządu wobec przyszłego Sejmu.

Kompromitacja adwokata.

Warszawa, 25.3 (Tel. wł.) — Rada adwokacka zawiesiła na rok w czynnościach adwokackich adwokata Świerzyńskiego, który interwenjował w sprawie przemysłu górnośląskiego i rozmaitych czynników państwowych.

Władze stwierdziły, że interwencja przekracza granice dozwolone i skierowały sprawę do Rady adwokackiej. W wyniku czego adwokat Świerzyński zawieszony został w czynnościach na przeciąg 1 roku.

Niezależnie od tego prokurator zwrócił się do trybunału dyscyplinarnego o skreślenie nie adw. Świerzyńskiego z listy adwokatów.

Przed powzięciem decyzji w sprawie arbitrażu.

Warszawa, 25.3 (Tel. wł.) — Wicepremier Bartel w towarzystwie min. Kwiatkowskiego i Jankiewicza wyjechał do Łodzi dla powzięcia decyzji w sprawie arbitrażu.

Zdaje się, że nadzieje na osiągnięcie większości w Sejmie przy pomocy nacisku administracyjnego bardzo osłabły.

Jeżeli przeto przyszły Sejm nie będzie miał większości rządowej, to w interesie rządzących kół jest, aby byli niezdołny do utworze-

nia większości, ani do wykonania pracy ustawodawczej. Wówczas, ujawniwszy swą słabość wewnętrzną, skompromituje się w opinii publicznej, a rezultatem tego będzie utrzymanie systemu obecnego.

Te same grupy, stojące u władzy — z je-

Przewidywania się spełniły.

UMORZENIE SPRAWY NAPADU NA POSŁA ZDZIECHOWSKIEGO.

Warszawa, 25.3 (Tel. wł.) — W dniach najbliższych nastąpi umorzenie sprawy o napad na posła Zdziechowskiego.

Ponieważ sprawców napadu nie zdołano wykryć, sędzia śledczy przedstawił prokuratorowi wniosek umorzenia śledztwa. Prokurator wnioski aprobował.

Postępowanie karne może umorzyć jedynie sąd, dokąd też sprawę z wnioskiem o umorzenie została przesłana.

Czy sąd podzieli zdanie sędziego śledczego i sprawę umorzy, przyszłość niedaleka po każe.

O pakt gwarancyjny z Rosją.

NARADY W BELWEDERZE. — OBIAD U MIN. ZALESKIEGO.

Warszawa, 25.3 (Tel. wł.) — W piątek odbyła się w Belwederze narada prenjera Piłsudskiego, min. Zaleskiego i posła Patka w sprawie układów z Sowietami o pakt gwarancyjny.

Popołudniu minister Zaleski podejmował obiadem u siebie posła sowieckiego Wojkowa. W przyjęciu brał udział również poseł Patek.

Los Polaków w Gdańsku.

STRASZNE STOSUNKI W SZKOLNICTWIE POLSKIM.

Gdańsk, 25.3 (Tel. wł.) — Na wczorajszym posiedzeniu Volkstagu poseł polski dr. Moczyński podkreślił, że ludność polska domaga się bezwarunkowo tych samych warunków rozwoju kulturalnego, jakie posiada ludność niemiecka, rozwoju wolnego od wszelkich sztykan i postanowień wyjątkowych. Sztykana, na jakie ludność polska jest wystawiona, zmuszają ją do podjęcia energicznej walki z dotychczasowym systemem, stosowanym przez władze wольnego miasta. W dalszym ciągu swego przemówienia pos. Moczyński poruszył sprawę skandalicznego pomieszczenia polskich szkół powszechnych w budynkach ciemnych i wilgotnych, braku wśród personelu nauczycielskiego, często nawet niewładającego językiem polskim, sztykana ze strony gdańskich władz szkolnych w stosunku do rodziców, zgłaszających swe dzieci do szkół polskich itd. Jeżeli stosunki te w krótkim czasie nie ulegną radykalnej zmianie, w takim razie ludność polska będzie mu siała w obronie swych praw chwycić się najostrejszego środka jakim jest strajk szkolny.

Następnie poseł Moczyński przedstawił sztykana, stosowane przez funkcjonariuszy archiwum gdańskiego wobec interesantów polskich, wspominał o sztykanach, stosowanych wobec ludności polskiej przez odbiera nie paszportów obywatelom wольnego miasta narodowości polskiej i pozbawienia ich bez żadnego powodu obywatelstwa wольnego miasta. Postępowanie to pozostaje, jak się zdaje, w ścisłym związku ze zbliżającym się terminem wyborów do sejmu gdańskiego i ma widocznie na celu zmniejszenie liczby głosów polskich. Mówca zaapelował już w tej sprawie do Wysokiego Komisarza L. N. i przedłożył mu bogaty materiał, ponieważ wszelka interwencja u władz gdańskich nie odnosiła skutków.

Konferencja rozbrojeniowa.

DOTYCHCZAS ZWYCIĘŻYŁ PUNKT WIDZENIA FRANCUSKI.

Genewa, 25.3. (Tel. wł.) Przedstawiciele Belgii, Czechosłowacji i Jugosławii wypowiedzieli się na posiedzeniu komisji w sprawie rozbrojenia za projektem francuskim. Do tychczas wypowiedzieli się za tym projektem przedstawiciele Rumunii i Polski.

Zwyciężyła narazie koncepcja rozbrojenia francuska.

Przedstawiciele Anglii, Stanów Zjednoczonych i Włoch przemawiali za odesłaniem projektu francuskiego i angielskiego do podkomisji, która opracowałaby jeden projekt bez dyskusji publicznej.

Francja i jej sprzymierzeńcy domagają się pełnej dyskusji. Utrzymało się stanowisko Francji.

STANOWISKO ANGLJI I NIEMIEC.

Genewa, 25.3. (PAT.) W dalszym ciągu dzisiejszego posiedzenia komisji przygotowawczej konferencji rozbrojeniowej zabrał głos lord Cecil. Rząd angielski — mówił lord Cecil — nie jest bynajmniej zainteresowany w ograniczeniu sił lądowych, któregośkolwiek z państw kontynentalnych. Jedyną troską rządu angielskiego jest wynalezienie takiego systemu, któryby zapewnił utrzymanie pokoju i który mógłby być przyjęty przez poszczególne państwa kontynentalne i to jedynie dlatego, że Wielka Brytania zdaje sobie doskonale sprawę z tego, że w razie wybuchu nowego konfliktu w Europie, weseźniej, czy później zostanie do niego wciągnięta.

Delegat niemiecki Bernsdorf zapowiedział ro-

nowanie, że niemiecka delegacja przygotowana jest do poważnej współpracy nad wynalezieniem takiego systemu, któryby przyocznij się do ogólnego rozbrojenia. Dla Niemiec istnieją dwa punkty szczególnego znaczenia: 1) aby uniemożliwić wszelką próbę stabilizacji obecnego stanu zbrojeń, 2) aby ostatecznie porozumienie i ogólne rozbrojenie zapewnione było wobec wszystkich państw bez wyjątku, na podstawie planu, któryby ustanowił słuszny stosunek pomiędzy zbrojeniami poszczególnych państw. Następne posiedzenie komisji rozbrojeniowej odbędzie się w sobotę przed południem. Na porządku dziennym znajdują się sprawy stanu liczebności sił lądowych.

nej strony radykali-pilsudczycy, z drugiej konserwatyści typu monarchistów wileńskich i krakowskich stańczyków — będą mogły decydować o losach państwa, lekceważąc Sejm i żądając odeń pełnomocnictw, z których dla dobra państwa skorzystać nie umieją.

Przy takich zamiarach rozbięcia przyszłego Sejmu na liczne partje i partykły jest pożądaną, zmiana ordynacji wyborczej, któraby przeciwdziałała rozproszkowaniu przedstawicielstwa narodowego, jest zwalczana.

Jak zawsze w obecnym Rządzie, względy taktyczne górują nad zagadnicami — uleczenia choroby.

Walny zjazd urzędniczy.

Warszawa, 25.3 — W dniu 27 i 28 b. m. odbędzie się w Warszawie walny zjazd delegatów Stowarzyszenia urzędników państwowych. Poza sprawami ściśle zawodowymi, jak kwestja uposażenia, redukcji osobowych, godzin nadliczbowych, stabilizacji urzędników, spraw urzędników prowizorycznych i pracowników kontraktowych, państwowej pomocy lekarskiej, zabezpieczenia emerytalnego i ustawodawstwa socjalnego. Zjazd poświęci dużo uwagi również sprawom samopomocy gospodarczej.

Powołanie do życia funduszu „Dom zdrowia SUP”, projekt „Kasy przezorności SUP” utworzenie Związku spółdzielni budowlano-mieszkańczych urzędników państwowych Rz. P. i projekt specjalnego funduszu budowlanego funkcjonariuszów państwowych, w kołach prasy przygotowywawce do powstania centralnej instytucji kredytowej urzędniczej świadczą o tem dostatecznie.

Wkońcu zjazd zajmie się zagadnieniem reorganizacji administracji państwowej, kwestji kształcenia urzędników i innymi problemami z zakresu praktyki administracyjnej.

W zjeździe wezmą udział delegaci urzędni ków całego państwa.

W hołdzie ś. p. Sokolnickiej.

Warszawa, 25.3 (Tel. wł.) — Na posiedzeniu sejmowej komisji oświatowej przewodni czący poseł Soltys oddał hołd śp. posł. Sokolnickiej, która była nieustraszoną działaczką na polu wychowania narodowego.

Akcje mocno.

Warszawa, 25.3 (Tel. wł.) — Kurs dolaru w dniu dzisiejszym oficjalnie wynosił 8.92 w obrotach prywatnych 8.94. Ogólny obrót wynosił 440.000 dolarów z czego 90.000 dol. w gotówce. Zapotrzebowanie pokrył Bank Polski z udziałem banków prywatnych.

Dla akcyj tendencja mocna obroty bardzo duże.

Pogotowie wojenne Jugosławji.

Białogrod, 25.3. (Tel. wł.) Popołudniu przy było do Białogrodu 25 samolotów kompletnie uzbrojonych, przeznaczonych do obrony przed atakami lotniczymi.

Na posiedzeniu parlamentu w czasie obrad nad budżetem min. spraw wojskowych przed stawiciel grupy Radicza zaproponował przyjęcie budżetu bez dyskusji, jako dowód zaufania dla armji i jej wodzów.

KINO „OAZA”
Od 21 i dni następane
Półświatek paryski
dramat duszy kobiecej w 3 akt
Przedmowa niemieckiej miłośnicy
Anośi Od 25 marca ALEXANDER II

Po wycieczce parlamentarzystów.

Wycieczka polskich parlamentarzystów do Francji tak dalece odbiegła od zwykłej szablonej wizyty, a rezultaty tak są widoczne, że warto jej trochę uwagi poświęcić. Gdy wyruszyła z Polski, towarzyszyło jej wiele głosów sceptycznych, często urągających, jako, że skład jej stanowili przedstawiciele zniechęconego przez pewne sfery Sejmu. Próbowano rzucać jej kamienie pod nogi w czasie wykonywania trudnej misji. Trudnej, bo związanej nie tylko z ciężkim wysiłkiem bezustannego napięcia umysłowego, ale i z czysto fizyczną pracą. Czas bowiem na objechanie całej Francji wyznaczono bardzo krótki. To też posłowie częstokroć wprost upadali ze zmęczenia.

Parlamentarzyści polscy dotarli niemal do każdego zakątka Francji, a nie opuścili napewno ani jednego, który czy to pod względem gospodarczym, czy też politycznym ma ważne znaczenie dla stosunków polsko-francuskich. Szczegółowo badali stosunki wśród emigracji naszej, której liczba dochodzi do 600.000 robotników. W innych warunkach znajdują się emigranci pracujący na roli, a w innych zatrudnieni w przemyśle. Wycieczka polska stwierdziła, że we Francji istnieje zaniedbanie w uprawie roli, że Francuzi zdradzają niechęć do pracy na roli i fakt ten ma doniosłe znaczenie dla pracującego polskiego emigranta rolnika, który z zapalem gospodaruje na ziemi francuskiej. I Francja znacznie przychylniej traktuje już naszych robotników.

Niewątpliwie fakt, że przyrost ludności rocznie w Polsce wynosi 500.000 podnosi niezmiernie walory Polski jako sojusznika Francji. Jest to względem bodaj najbardziej przemawiający do rozumu politycznego Francji i zacieśniający więzy polityczne mocniej aniżeli kwestje gospodarcze.

Odwiedziny zrytych pociskami pobojuwisk; „tranche de bayonettes”, gdzie na przestrzeni 150 metrów stoi las sterzcących z ziemi nagnetów, tam bowiem została zasypiana przez wybuch miny cała kompania żołnierzy; cokolwiek fortu Donaumont, które do dzisiaj są tak usłane czerepami granatów, że stąpnięcie niepodobna; wreszcie odwiedziny wzgórze Lorette, na które odbywał się pierwszy atak „bajonczków” kosztujący 120 tysięcy — zwiędzenie tych wszystkich pól około Verdun, kryjących w sobie 600.000 tysięcy trupów niemieckich i 400.000 Francuzów musiało przekonać zwiędziających i gospodarzy, że ofiary, które padły na tych polach, stworzyły podwaliny dzisiejszej Europy i próby jakiegokolwiek zmian w ukształtowaniu granic byłyby zbrodnią wobec milionów poległych.

Zrozumieli to i lewicowcy francuscy, którzy dawniej mieli różne zastrzeżenia co do sojuszu z Polską, jak i lewicowcy polscy mający zastrzeżenia co do przyjaźni polsko-francuskiej. I to być może jest największym sukcesem wycieczki polskich parlamentarzystów, że zdołali przekonać całą Francję bez różnicy przekonań politycznych, że warunkiem bezpieczeństwa wzajemnego obu państw jest ścisły sojusz. A jednocześnie we Francji zrozumiano, że wszelkie naruszenie granic Polski jest jednocześnie zagrożeniem bezpieczeństwa Francji, że Reni bronić trzeba nad Wisłą.

Wycieczka polska musiała odrobić zło, które wyrządzili Rzeczypospolitej wolnomyślnicy nasi, czy obcy, szerząc niestworzone wersje o białym terrorze w Polsce, o fatalnych warunkach w więzieniach. Odrobić musiał to zło sam poseł Thugutt, który podpisywał błynną, skonfiskowaną odezwę. I trzeba przyznać, że we Francji przesłał być wolnomyślnicą, a był tylko Polakiem i po męsku odparł krzywdzące zarzuty.

Wycieczka naszych parlamentarzystów poza sukcesami natury politycznej odniosła także sukcesy moralne, wyrażające się w nadzwyczajnej jedynomyślności postępowania, pomimo bardzo niejednorodnego składu. Jest to przy naszym, tak niezgodnym warescholskim charakterze, istotnie sukces wielki.

S. A.

MASKA POSMIERTNA BEETHOVENA, KTÓREGO SETNA ROCZNICA ŚMIERCI PRZY PADA DZIŚ DNIA 27 MARCA 1927 R.

W setną rocznicę zgonu Beethovena.

Dziś dn. 26 b. m. przypada 100-letnia rocznica zgonu wielkiego kompozytora Beethovena. Główne uroczystości odbędą się w Wiedniu, gdzie Beethoven spędził większą część swego żywota.

Na uroczystość Beethovenowską w Wiedniu wyjeżdża z Warszawy grupa studentów warszawskich szkół muzycznych, oraz wielu wielbicieli genialnego kompozytora.

Pierwszym delegatem Rządu Rzeczypospolitej na uroczystości Beethovenowskie w Wiedniu mianowany został dr. Juliusz Twardowski. Drugim delegatem mianowany został Karol Szymanowski, dyrektor Konserwatorium warszawskiego. Nadto wyjeżdżają do Wiednia delegaci: Mateusz Gliński — jako przedstawiciel prasy muzycznej, Ludomir Różycki, prezes Związku współczesnych kompozytorów polskich.

Równocześnie z uroczystościami Beethovenowskimi odbędzie się w Wiedniu międzynarodowy kongres muzykologów, w którym jako delegaci polscy wezmą udział: prof. Zdzisław Jachimowski z Krakowa, prof. Adolf Chybiński ze Lwowa, prof. Lucjan Kamiński z Poznania, dr. Melanija Gratezyńska, oraz dr. Alicja Simonówna, reprezentująca równocześnie Congres Library w Waszyngtonie. Wymienieni delegaci odczytają

na kongresie referaty.

Stowarzyszenie imienia Haydna w Wiedniu urządza dnia 26 b. m. w kościele polskim na Rennwegu, z okazji setnej rocznicy śmierci Beethovena, uroczyste nabożeństwo.

Podczas wiedeńskich uroczystości Beethovenowskich, szereg państw będzie reprezentowanych przez oficjalnych delegatów. Belgja wysłała ministra Vanderveldego, Niemcy ministra spraw wewn. Koudella i ministra skarbu Koehlera, Francja ministra Herriota, Anglia sir Hugh Percy Allen prof. uniwersytetu w Oxfordzie, Włochy Pitra Mascaniego, Holandia Jonkhoevan Berestejn, prezes Związku kompozytorów w Hadze, Rumunia dyr. konserwatorium w Bukareszcie Ottescu, Szwajcaria kompozytora Doret, Czechosłowacja min. Hoźe, Węgry ministra spraw wewn. Scitowsky'ego, Watykan reprezentowany będzie przez nuncjusza msz. Sibikja, St. Zjednoczone przez posła Westburna, Polska przez min. Twardowskiego, Jugosławia przez posła Milejewica. Z Moskwy wyjeżdżają Olga Kaminowa i prof. Iwan Borecki. Ten ostatni wygłosi w Wiedniu wykład o manuskryptach Beethovena, odnalezionych w Rosji.

Emigracja żydowska z Polski.

WYWIAD Z PEWNYM ŻYDOWSKIM DZIAŁACZEM EMIGRACYJNYM.

Ze względu na aktualne dziś zagadnienie konieczności stworzenia u nas realnych podstaw dla emigracji wogóle, a tem samem dla emigracji żydowskiej, przedstawiciel Polskiej Agencji publicznej zwrócił się do p. L. Altera z prośbą o wyjaśnienie szeregu kwestyj, dotyczących spraw emigracyjnych żydowskich.

— Jakże istnieją dziś tereny dla emigracji żydowskiej?

— Na pytanie to należałoby właściwie odpowiedzieć negatywnie: emigracja bowiem żydowska przechodzi dziś kryzys, wywołany z jednej strony brakiem nowych terenów, z drugiej zamknięciem Stanów Zjednoczonych dla emigrantów. Stany Zjedn. zone, które przed wojną przyjmowały rocznie około 60 tysięcy emigrantów z ziem polskich, ustaliły obecnie kontyngent w wysokości 5.981 osób rocznie. Jeżeli przyjmiemy, że pewien procent wyjeżdża ponad tę normę — to otrzymamy, że ogólna suma emigrantów z Polski nie przekracza 10.000, z czego na żydów przypada około 4 tysiące, co stanowi zaledwie 4 proc. tego kontyngentu, który byłby mógł opuścić kraj.

Do Kanady wyjeżdża rocznie około 3 tysiące żydów, co stanowi wzrost: porównania z okresem przedwojennym, kiedy tempo życia przemysłowego w Kanadzie nie wymagało jeszcze elementu obcego.

Zupełnie inaczej przedstawiają się stosun-

ki. — Chyby zaś stworzenia nowych terenów, na drodze np. kolonizacji, uważam za zupełnie nierealne, choćby ze względu na obrzydliwie środki, jakie konieczne byłyby do tego celu. Ale i ten sposób niezawsze daje rezultaty, jak widzimy to na przykładzie kolonizacji Kanady przez Anglików.

— Czyż powyższy stan rzeczy ma dowodzić, że sprawa emigracji żydowskiej przedstawia się wogóle beznadziejnie?

— Prawie, że tak... Bo nie zamosi się na otwarcie dla emigracji Stanów Zjednoczonych — na uprzemysłowienie Ameryki Południowej długo trzeba będzie jeszcze czekać.

— A Rosja?

— Z Rosją, jako terenem emigracyjnym, trzeba się liczyć poważnie. Dziś jednak wobec tego, że Rosja zajęła jest kolonizacją własnych ziem, trudne jest uregulowanie tych rzeczy. Pomimo to w ostatnim roku wyjechało tam trochę inteligencji żydowskiej, głównie z Wileńszczyzny.

— A czy w zamierzeniach Rządu, co do nowych terenów emigracyjnych, nie można brać również pod uwagę ludności żydowskiej?

— Wiem o jednym tylko projekcie, a mianowicie o zamianie zawarcia umowy z rządem San Paulo, który potrzebuje robotników do plantacji kawy — wątpię jednak, aby do tej pracy ludność żydowska masowo i chętnie szła.

— Jakie ziemie polskie dostarczają najwięcej emigrantów żydowskich?

— Głównie rekrutują się oni z kresów i Małopolski Wschodniej. Najbardziej zaś emigrują z Lubelszczyzny.

— Czy dużo istnieje organizacyj społecznych, które niosą pomoc emigrantom żydowskim i zajmują się ich sprawami?

— Są dwie takie instytucje: „Jeas”, utrzymywana kapitałami amerykańskimi i „Jea”. W dniu 1 kwietnia nastąpi połączenie tych dwóch organizacji dla spraw emigracyjnych. Jednym z głównych zadań nowej placówki będzie przygotowanie z posród ludności żydowskiej przy pomocy specjalnych kursów i zajęć praktycznych — pewnego elementu zdatnego do pracy na roli.

Nasz dział radjowy.

STATYSTYKA SZCZEGÓLWA RADJO-SŁUCHACZY PODŁUG ICH ZAWODÓW.

Statystyka taka miałaby niezawodnie wielkie znaczenie dla kierownictwa programów poszczególnych broadcastingów, ułatwiając im taki dobór audycji, który z jednej strony zadawalniałby większość, z drugiej zaś odpowiadał również wymaganiom mniejszości słuchaczy. To też w celu ustalenia, z jakich warstw i grup społecznych składają się słuchacze radia, przeprowadzono w rozmaitych krajach ankiety. Najpoważniej i najsumienniejszą opublikowała odnośną statystykę Czechosłowacja, gdzie 47 proc. stanowią urzędnicy, 22 proc. — robotnicy, 20 proc. — pracownicy przemysłowi, 8 proc. — studenci, 2 proc. — rolnicy i 1 proc. zawody różne. A u nas?

PROGRAM RADJOWY

na sobotę 26 br.

WARSZAWA: Godz. 11 rano: retransmisja z Wiednia uroczystego obchodu 100-lecia śmierci Beethovena. Godz. 4.45—5.10 odczyt pt. „Jak powstaje tkanina” wygl. inż. E. Porębski. Godz. 5.15 koncert popoł. ze współ. solistki Halny Karwowskiej (śpiew). Godz. 7.00—7.25 odczyt pt. „Twórczość Adama Mickiewicza” wygl. prof. Górski. Godz. 8.10 odczyt pt. „Kilka myśli o Beethovenie” wygl. prof. Szpalski. Godz. 8.30 koncert symfon. beethovenowski ze współ. solistów: Comte-Wilgocka (śpiew) i Jan Dworakowski (skrzypce). Godz. 10.30 muzyka tańeczna z „Gastronomii”.

KRAKÓW: Godz. 5.15 transm. st. warszaw. Godz. 7.00 odczyt pt. „Ważniejsze znaniona współczesnej powieści francuskiej” wygl. dr. Brahmer. Godz. 7.30 „Przegląd polityki zagran. ubiegł. tygodnia” wygl. J. A. Regula. Godz. 8.30 transmisa stacji warszawskiej.

BERLIN: Godz. 7.30 transm. opery Beethovena „Fidelio”.

WROCLAW—GLIWICE: Godz. 4.30—6.00 koncert kameralny ze współ. solistów. Godz. 8.25 transm. akademii beethovenowskiej ze współ. solistów.

LIPSZK: Godz. 8.15 koncert ku uczczeniu 100-lecia śmierci Beethovena, w programie dziewięćta symfonia.

WIEDEŃ: Godz. 11.00 uroczysta akademija beethovenowska. Godz. 8.15 koncert ze współ. solistów.

RZYM: Godz. 5.15—6.20 koncert popoł. ze współ. solistów. Godz. 9.00 transm. z opery (według zapowiedzi).

PRAGA: Godz. 4.30—5.30 koncert popołudn. Godz. 9.00 koncert ze współ. solistów (śpiew, skrzypce, wiolonczela).

